ΓΡΑΝΑΖΙ

Επικοινωνία με Συντακτική Ομάδα
Email: granazi.org@gmail.com
Web: http://granazi.org
Τηλ.: 94020637

Ιούνιος 2015
Ειδική Κυκλοφορία

Οργανώνοντας Τις Αντιστάσεις μας από τα ΑΡΙΣΤΕΡΑ

τιμή ενίσχυσης €0.50

Έκτακτη Έκδοση Οργάνωσης ΓΡΑΝΑΖΙ

http://granazi.org

Ο αγωνιζόμενος ελληνικός λαός μας δείχνει το δρόμο

ΟΧΙ

ΛΙΤΟΤΗΤΑ
ΑΝΕΡΓΙΑ
ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ

Αγώνες Ταξικοί

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΡΗΞΗ

με ΕΕ - ΕΚΤ - ΔΝΤ

Ελλάδα: Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές η τρόικα αποφάσισε να κάνει μια άκομα «τελική προσφορά» στην ελληνική κυβέρνηση. Βέβαια, έχει κάνει τόσες πολλές «τελικές προσφορές» αυτές τις μέρες που εκτός από το μέτρημα, έχουμε χάσει και το νόημα των λέξεων. Οι τοκογλύφοι ονομάζονται «εταίροι» και η τρόικα «θεσμοί». Ο στυγνός εκβιασμός τους «ευρωπαϊκή αλληλεγγύη» και διατήρηση των μνημονίων «έντιμος συμβιβασμός». Όμως, όλα αυτά δεν μπορούν να κρύψουν τη σκληρή πραγματικότητα: η τρόικα απαιτεί τη συντριβή του ελληνικού λαού για να τελειώνει μια και καλή με τους «ανυπάκουους» σε όλη την Ευρώπη και να συνεχίζει να επιβάλλει εξοντωτική λιτότητα στον αιώνα τον άπαντα...

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα η ελληνική κυβέρνηση αποπειράθηκε να κινηθεί με ένα σχέδιο που αποδείχτηκε, αν μη τι άλλο, ουτοπικό. Η «διαπραγματευτική της τακτική» τους τελευταίους πέντε μήνες περιείχε συνεχείς

υποχωρήσεις που την εγκλώβιζαν σε ένα καταστροφικό, καθοδικό σπιράλ. Από τη μια η τρόικα απαιτούσε ολοένα και περισσότερα και από την άλλη ο κόσμος της δουλειάς και της αριστεράς παρακολουθούσε οργισμένος και μουδιασμένος την κυβέρνηση με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ να δίνει χώρο σε σεσημασμένους μνημονιάκους (Παυλόπουλος, Πανούσης κλπ) και να εγκαταλείπει το προεκλογικό της πρόγραμμα. **Αυτή η καταστροφική πορεία διακόπηκε απότομα με το «τελεσίγραφο των δανειστών»** που έκανε ξεκάθαρο στους πάντες ότι στόχος δεν είναι μόνο η συνέχιση των μνημονίων αλλά ο εξευτελισμός της αριστεράς και η οριστική καθυπόταξη του λαού. Το τελεσίγραφο, ήταν όμως, η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Η ελληνική κυβέρνηση, αντιλαμβανόμενη ότι σε περίπτωση συνθηκολόγησης θα έρθει αντιμέτωπη όχι μόνο με τη βάση του ΣΥΡΙΖΑ αλλά με ολόκληρη την κοινωνία, στάθηκε εκείνη τη στιγμή στο ύψος των περιστάσεων, αποχώρησε από τις διαπραγματεύσεις και κάλεσε σε δημοψήφισμα.

Γιατί ΟΧΙ

Η εξαγγελία του δημοψηφίσματος για το ΟΧΙ αναπτέρωσε τη διάθεση για αγώνα του κόσμου της αριστεράς και των κινημάτων, της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι αντιλαμβάνονται το δημοψήφισμα σαν τη μεγάλη ευκαιρία για «ολική αντεπίθεση»: για την κατάργηση των μνημονίων και τη συνολικότερη κοινωνική ανατροπή. Τα βήματα προς αυτό το στόχο δεν είναι άγνωστα και πλέον είναι σαφές ότι δεν αποτελούν απλώς ρεαλιστικό πλάνο άλλα μονόδρομο:

- εφαρμογή «των μονομερών ενεργειών» (των ελάχιστων μέτρων δηλαδή για την ανασύνταξη του λαού, όπως: η επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων, η άμεση αύξηση του κατώτατου μισθού, η βαριά φορολογία του μεγάλου κεφαλαίου)
- άμεσος έλεγχος και εθνικοποίηση των τραπεζών
- στάση πληρωμών στους τοκογλύφους
- διαγραφή του χρέους που είναι στο σύνολο του παράνομο και επαχθές
- αναστροφή των ιδιωτικοποιήσεων με κοινωνικοποίηση επιχειρήσεων στρατηγικού και κοινωνικού χαρακτήρα για την κάλυψη των λαϊκών αναγκών (μόνο τα διόδια κάνουν τζίρο 1 εκ. € ημερησίως ενώ ο πρόσφατα ιδιωτικοποιημένος ΟΠΑΠ μοίρασε στους μετόχους του κέρδη 700 εκ. για την περσινή χρονιά συμβάλλοντας στην ανάπτυξη... της τσέπης των καπιταλιστών)

για να γίνει το ΟΧΙ, αφετηρία πολιτικής αντεπίθεσης σε όλη την Ευρώπη!

Για την εφαρμογή αυτό το σχέδιο θα χρειαστεί πολιτική βούληση και κατά συνέπεια ασφυκτική πίεση στην κυβέρνηση που αμφιταλαντεύεται επικίνδυνα ανάμεσα στους εκβιασμούς των από πάνω και στις πιέσεις των από κάτω. Κορυφαία στελέχη της συνεχίζουν να ζητούν επανέναρξη των διαπραγματεύσεων ή να δηλώνουν ότι αν υπάρξει συμβιβασμός, θα καλέσουν τον κόσμο να ψηφίσει ΝΑΙ στο δημοψήφισμα. Πρόκειται για μια διαλυτική προσπάθεια διασποράς της ψευδαισθήσης ότι «ο λύκος μπορεί να διαπραγματευθεί με το πρόβατο». Στην πραγματικότητα η μόνη διαπραγμάτευση που μπορεί να γίνει μεταξύ των δύο είναι από ποιο μέρος του σώματος θα ξεκινήσει το γεύμα...

Σε αυτή την κρίσιμη φάση, για να γείρει η πλάστιγγα αποφασιστικά υπέρ των απο κάτω απαιτείται η συσπείρωση σε ένα ενωτικό μέτωπο για το ΟΧΙ με πλατιές λαϊκές δυνάμεις αλλά και με όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς που αντιλαμβάνονται την κρίσιμη σημασία της νίκης του ΟΧΙ. **Γιατί ο κόσμος του ΟΧΙ δεν είναι «διαπραγματευτικό χαρτί» αλλά ένα ποτάμι που δεν γυρίζει πίσω.** Το ποτάμι των ανθρώπων που δεν γυρίζουν πίσω στα αρνητικά τετελεσμένα που προέκυψαν εξαιτίας των εκβιασμών των δανειστών (πρόταση 47 σελίδων) και απαιτούν την ανατροπή της λιτότητας με όλα τα αναγκαία μέσα. Στις συνειδήσεις αυτών των ανθρώπων που γίνονται ολοένα και περισσότεροι η ρήξη έχει ήδη ξεκινήσει. Εμείς αυτό που έχουμε να κάνουμε είναι να σταθούμε πλάι του στη μάχη με όλες μας τις δυνάμεις.

Το κίνημα στην Ελλάδα μας δείχνει το δρόμο

Το τι πρόκειται να γίνει στην Ελλάδα είναι πρώτο θέμα σε όλα τα κανάλια, τα πρωτοσέλιδα και το διαδίκτυο ιδιαίτερα μετά την απόφαση της ελληνικής βουλής για δημοψήφισμα την ερχόμενη Κυριακή. Ήδη επιβλήθηκε ημερήσιο όριο στις αναλήψεις από τις τράπεζες και –σύμφωνα με τους καλοθελητές των εταιρικών μέσων- αδειάζουν τα μακαρόνια και το ρύζι από τα ράφια των σούπερ-μάρκετ.

Μόνο εμείς πάθαμε déjà vu ή σας θυμίζει κάτι;

Στην Ελλάδα, τα κυρίαρχα ΜΜΕ ρωτούν «εναγωνίως» μαζί με τους εκπροσώπους του επιχειρηματικού κόσμου «τι θα γίνει αν επικρατήσει το ΟΧΙ». Και φυσικά έχουν την απάντηση πρόχειρη: Θα καταστραφούμε, θα έρθει το (οικονομικό και όχι μόνο) τσουνάμι, θα γυρίσουμε στη δραχμή (κρίμα γιατί με το ευρώ τα τελευταία 5 χρόνια ο λαός το γλεντάει), δεν θα έχουμε λεφτά για φάρμακα και πετρέλαιο, θα τρώμε με το κουπόνι στα συσσίτια κτλ… Και φυσικά λένε και ξαναλένε ότι το πραγματικό ερώτημα που βρίσκεται στην κρυφή ατζέντα του δημοψηφίσματος είναι ευρώ ή όχι ευρώ. Ξεχνούν βέβαια ότι απευθύνονται σε κάποιους που αντιμετωπίζουν μια τόσο δύσκολη κατάσταση, που ήδη καίνε τα κουφώματα και τις μεσόπορτες το χειμώνα για να ζεσταθούν και που είναι στην πλειοψηφία τους άνεργοι ή απλήρωτοι για μήνες.

Αυτό που δεν λένε είναι τι θα σημάνει το ΝΑΙ: Επιδείνωση της κατάστασης, περισσότερη φτώχια και εξαθλίωση.

Το παράδειγμα της Κύπρου δείχνει ότι τα δεινά της κρίσης στην ΕΕ δεν θα τα φέρει ένα ΟΧΙ. Στην Κύπρο τα απανωτά ναι αυτής της κυβέρνησης και της προηγούμενης γιγαντώνουν τη φτώχια και μας φέρνουν πιο κοντά στην εξαθλίωση. Τα απανωτά ναι έχουν φέρει την ανεργία σε τρομακτικά ύψη. Τα απανωτά ναι θα αφήσουν σύντομα περισσότερο κόσμο άστεγο, άνεργο και εξαθλιωμένο.

Στην Ελλάδα ένα όχι δεν θα σημάνει αυτόματα τη λύση όλων αυτών των προβλημάτων. Η κυβέρνηση ούτως ή άλλως έδειξε το προηγούμενο διάστημα ότι θα ήθελε να πάει για συμβιβασμό («έντιμο» ή μη). Πιέστηκε όμως από τον κόσμο της δουλειάς και της Αριστεράς που παλεύει σκληρά για την κατάργηση των μνημονίων και . Πιέστηκε και από τη βάση του ΣΥΡΙΖΑ που δεν της αρκεί μια «έντιμη συμφωνία» που για άλλη μια φορά, θα έριχνε περισσότερο βάρος στους φτωχούς και στους εργαζόμενους.

Για την ΕΕ και τους υπερασπιστές του «ευρωπαϊκού ιδεώδους» το στοίχημα που παίζεται αυτή τη στιγμή δεν είναι μόνο αν η Ελλάδα θα παραμείνει στην ΕΕ ή την Ευρωζώνη. Θέλουν να συντριβεί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ώστε να προσθέσουν ακόμη ένα φαύλο επιχείρημα στο οπλοστάσιό τους ενάντια στην Αριστερά γενικά. **Και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δυστυχώς δεν δίνει επαρκείς απαντήσεις σε όλους αυτούς που φαντασιώνονται τη Δευτέρα κυβερνήσεις «εθνικής σωτηρίας» όπως εκείνη του Παπαδήμου, παρά μόνο επικαλείται μονότονα κάποιο «διαφορετικό ευρωπαϊκό ιδεώδες» που υπάρχει μόνο στη σφάιρα της φαντασίας.** Η αναγκη για διατύπωση ξεκάθαρου και αποφασιστικού σχεδίου ρήξης με την τρόικα παραμένει ζητούμενο αποφασιστικής σημασίας για την τελική έκβαση της μάχης.

Φώτο: Συγκέντρωση υπερ του ΟΧΙ 29/6/15

Στην Κύπρο, τα μέσα δεν έχουν σταματήσει λεπτό να μιλάνε για τις αλυσιδωτές αντιδράσεις που θα προκαλέσει μια κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας στην Κύπρο. Από κοντά και η κυβέρνηση Αναστασιάδη που όχι μόνο δεν κάνει απολύτως τίποτα για να αποτρέψει το στραγγαλισμό του ελληνικού λαού αλλά ουσιαστικά προπαγανδίζει τις θέσεις της τρόικας. Ετσι, ελάχιστοι μιλούν για τις άλλες αλυσιδωτές αντιδράσεις που θα προκαλέσει μια ενδεχόμενη νίκη του κόσμου στην Ελλάδα με πρώτο βήμα το ΟΧΙ την Κυριακή. Και αυτή η αλυσιδωτή αντίδραση είναι αυτό που φοβούνται περισσότερο οι από πάνω. Γιατί μπορεί «να ανοίξει την όρεξη» στον κυπριακό λαό και στους λαούς της Ευρώπης να ανατρέψουν οριστικά τις καταστροφικές πολιτικές λιτότητας.

Αυτό δεν θα το καταφέρουμε με χλιαρές ανακοινώσεις συμπαράστασης του ΟΧΙ. Μέχρι την Κυριακή, αλλά και μετά την Κυριακή το ΟΧΙ πρέπει να οργανωθεί και να νικήσει όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά στους δρόμους της Κύπρου και στις πλατείες όλης της Ευρώπης.

Αυτό που μένει είναι να κάνουμε τους εφιάλτες τους πραγματικότητα

Η Ενωμένη Ευρώπη δεν είναι και τόσο Ενωμένη...

Οι πρωθυπουργοί της Ε.Ε. ή μένουν σιωπηλοί ή πιέζουν για ένα ΝΑΙ. Αυτοί "έκαναν ό,τι μπορούσαν", δηλώνουν με περισσή θλίψη και νιώθουν αιφνιδιασμένοι και προδομένοι που οι Έλληνες θα τολμήσουν να κάνουν δημοψήφισμα, όπως είχαν κάνει άλλες χώρες για το Ευρωσύνταγμα, το ευρώ κ.ο.κ. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι τώρα έγιναν για πρώτη φορά διαπραγματεύσεις και ότι η Ελλάδα είναι ανυποχώρητη στις απαιτήσεις της. Πέντε χρόνια αργού θανάτου και ασφυξίας, αλλεπάλληλα αποτυχημένα προγράμματα που "θα ξαναέβαζαν την Ελλάδα στις αγορές" είναι σα να μην υπήρξαν. Και όλες οι άλλες χώρες που εφάρμοσαν αυτά τα προγράμματα ζουν την επιτυχία. Στην Κύπρο, στην Ισπανία, στην Πορτογαλία ζούμε την επιτυχία, την ασφαλή εργασία με 8ωρο, τους αξιοπρεπείς μισθούς κ.ο.κ.

Κάτω από αυτήν τη φαινομενική ομοψυχία της Ε.Ε το καζάνι βράζει. Ο πρωθυπουργός της Ιταλίας μπορεί να μας λέει ότι ψηφίζουμε για την Ευρώπη και ότι οι μεταρρυθμίσεις στη χώρα του πέτυχαν (!). Όταν ήταν, όμως, για την ισομερή κατανομή των προσφύγων σε όλες τις χώρες, για να μην πνίγονται οι αιμορραγούσες οικονομίες του Νότου, οι "αλληλέγγυοι" Ευρωπαίοι ηγέτες συμφώνησαν μόνο επί εθελοντικής βάσης έφτασε να φωνάζει "Αν αυτό νομίζετε ότι είναι Ευρώπη, όλη δική σας... δεν αξίζετε να αποκαλείστε Ευρώπη. Ή δείχνουμε αλληλεγγύη ή χάνουμε το χρόνο μας!"

Το Ευρώ εγκατέλειψε τους Έλληνες προ πολλού...

Αυτό που ξεχνάνε να πουν είναι ότι η Ελλάδα είναι η πρώτη που μπήκε στο χορό πάνω στ' αναμμένα κάρβουνα. Πάνω από 5 χρόνια τώρα η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού χάνει το χρόνο της, τις οικονομίες της, την περίθαλψη, την εκπαίδευση, τα σπίτια της και τόσα άλλα. Πολύ καιρό πριν τους πουν ότι αποφασίζουν για το ευρώ, είχαν αποδεχτεί ότι το ευρώ δε θα παραμείνει σε αυτούς, με αντάλλαγμα την ελπίδα της αποπληρωμής του χρέους και της ανάκαμψης.

Η Ευρώπη είναι θωρακισμένη...

Δεν έχουν φόβο για την απόφαση των Ελλήνων, υποστηρίζουν όλοι οι πρωθυπουργοί που κάνουν δηλώσεις. Η Ευρώπη είναι θωρακισμένη ή, σύμφωνα με άλλους, θα ανακάμψει γρήγορα από ένα ΟΧΙ. Κάτι τέτοιο τέλος πάντων. 7 χρόνια μετά την κατάρρευσης της Lehmann Brothers (600 δις) ακόμα ανακάμπτει η υφήλιος, αλλά είναι έτοιμοι για τη δεύτερη μεγαλύτερη χρεωκοπία της ιστορίας (πάνω από 300 δις).

Κι αν πουν ΟΧΙ...

Τί θα σημάνει ένα πετυχημένο ΟΧΙ για την Ευρώπη; Ένα ΟΧΙ που δε θα ειπωθεί έτσι για χάζι αλλά θα έχει όλη την υποστήριξη του κόσμου αλλά και την πρόθεση της κυβέρνησης για να αλλάξει πορεία η Ελλάδα. Τί θα γίνει αν σταματήσει αυτή η διαρκής αποτυχία και εφαρμοστούν μέτρα και πολιτικές που δείξουν ότι στην Ευρώπη δεν υπάρχει μονόδρομος; Τί θα σημάνει αυτό για όλες εκείνες τις κυβερνήσεις που ξεπούλησαν ολόκληρες χώρες (Κύπρος, Ισπανία και πάει λέγοντας); Τί θα σημάνει αυτό για όλες εκείνες τις χώρες και τους κεφαλαιοκράτες τους που έχουν βασιστεί στην οικονομική εξάρτηση του Νότου και τόσων άλλων χωρών; Τα έχουν αναλύσει πολλοί οικονομολόγοι τώρα πια ακόμα και κευνσιανοί (Κρούγκμαν, Στίγκλιτις κ.ο.κ.). Η Ελλάδα έχει περισσότερες ελπίδες, αν πει ΟΧΙ, ακόμα και αν αυτό σημάνει επιστροφή στη δραχμή.

Το ΟΧΙ μπορεί να είναι η αρχή μιας νέας πορείας, τόσο για την Ελλάδα όσο και για την υπόλοιπη Ευρώπη. Σε ένα αυστηρά τεχνικό επίπεδο, οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές έχουν πετύχει αναιμικά αποτελέσματα για την ευρω-οικονομία ως σύνολο, με το φαύλο κύκλο των υφεσιακών μέτρων, της υποκατανάλωσης, της αύξησης του χρέους να ενισχύεται με την πάροδο του χρόνου. Μία έξοδος από την ευρωζώνη θα αποτελέσει ένα σοβαρό πλήγμα σε αυτό το εύθραυστο οικονομικό οικοδόμημα, που πέρα από το ίδιο το μέγεθος του μη εξυπηρετουμενου χρεους, θα έχει να διαχειριστεί και τη νέα πραγματικότητα του ότι το ευρώ θα πάψει να ανήκει πλέον στα μη αναστρέψιμα νομίσματα.

Στο πολιτικό επίπεδο, τα πράγματα είναι ακόμη πιο ενδιαφέροντα. Κάθε μέρα που θα περνά μετά το ΟΧΙ της Ελλάδας και στο βαθμό που αυτό θα συνοδεύεται και θα θωρακίζεται από μέτρα με καθαρό ταξικό πρόσημο, υπέρ των εργαζομένων, τα μάτια όλων θα είναι στραμμένα στις απτές αποδείξεις ότι υπάρχει ζωή εκτός μνημονίων. Οι απολογητές του νεοφιλελευθερισμού και της σκληρής λιτότητας θα δυσκολευτούν να το εξηγήσουν. Μια τέτοια εξέλιξη θα ενθαρρύνει τους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες των ευρωπαϊκών λαών ανοίγοντας πρωτόγνωρες προοπτικές.

Αντίθετα, το ΝΑΙ, αποτελεί τη συνέχεια ενός (όχι και τόσο) αργού θανάτου των λαών της Ευρώπης. Θα οδηγήσει ακόμα περισσότερους απελπισμένους Έλληνες και άλλους Ευρωπαίους στην κάλπικη ακροδεξιά αμφισβήτηση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος και στους κόλπους φασιστικών και ναζιστικών μορφωμάτων. Αν η Αριστερά δεν τολμήσει να δείξει την πραγματική διέξοδο από τις διαπραγματεύσεις, ο ολοκληρωτισμός θα επικρατήσει, όποια μάσκα και αν φορέσει. Ήρθε η ώρα λοιπόν για την Αριστερά σε όλη την Ευρώπη, να αναλάβει τον ιστορικό της ρόλο για ένωση των ευρωπαϊκών λαών και όχι του ευρωπαϊκού κεφαλαίου.

Ηρθε η ώρα της ρήξης.